

Време е за есенно засаждане на малини

Автор(и): Растителна защита
Дата: 09.11.2023 Брой: 11/2023

Малината има редица предимства пред другите овощни видове – цъфти по-късно, не страда от пролетните студове и плододава всяка година. Плодовете ѝ са вкусни, хранителни, с добри лечебни свойства. Те укрепват сърдечната дейност, обогатяват организма с витамини и минерални вещества, повишават апетита. Известни са с противотемпературното си действие, което се дължи на наличието на салицилова киселина.

Изборът на място за засаждане на малини се извършва съобразно изискванията на културата към климатичните и почвените условия. Предпосадъчната подготовка на почвата включва оран на 30–35 см, плитка оран за заораване на торовете и култивиране. Внася се оборски тор.

Най-подходящият период за засаждане е от края на октомври до настъпването на застудяване.

Възможно е и през пролетта – до края на март. Между редовите разстояния са между 1,8–2м. Засажда се ръчно в бразди с дълбочина около 35 см.

Новите насаждения се подхранват с 8–10 кг/дка азот, а плододаващите с 8–12 кг/дка. В по-тежки почви азотът се внася еднократно, рано напролет, а ако те са по-леки, рано на пролет и в края на май.

Подхранването на плододаващите се извършва след цъфтежа. Ако валежите са недостатъчни се напоява при необходимост до средата на август. Всяка година се прави резитба, при която се премахват плододалите 2-годишни издънки и се прорезждат едногодишните. На втората година след засаждането за плододаване се оставят по 2–3 издънки на всяко растение, а останалите се изрязват ниско. През третата и четвъртата година броят на плододаващите издънки се увеличава и насажденията встъпват в пълно плододаване. През пролетта се извършва резитба при набъбване на пъпките, махат се повредените от зимните студове, болестите и неприятелите.

Грижи за ягодоплодните полухрасти през лятото

Повреди по малината нанасят болестите дидимела, засъхване на леторастите, ръжда, антракноза, а от вирусите – мозайка и хлороза по жилките. Най-често срещаните неприятели по малината са малиновият бръмбар, листните въшки, агрилус, малиново комарче, малинова галица.

В България най-широко разпространени са следните сортове малини:

Люлин – плодовете узряват от 27 август – 3 октомври. Те са едри, интензивно червени, с гланц, плътни, с много добър вкус и умерен аромат. Растенията са жизнени и умерено растящи. Сортът е много родовит и може да се отглежда и без подпорна конструкция.

Виламет – умерено родовит американски сорт. Плодовете узряват в периода 6–8 юли. Те са средно едри, конусовидни с дребни семенца. Имат добър възкисел вкус и аромат. Растенията са умерено растящи, отглежда се в по-хладни райони в поливни условия.

Български рубин – плодовете узряват през периода 28–30 юни. Те са средно едри, леко конусовидни рубиненочервени, не се разпадат на съставните плодчета, имат приятно сладко-кисел вкус и умерен аромат. Сортът е много родовит.

Шопска алена – плодовете узряват в периода 3–5 юли. Те са средно едри до едри, тъпо конусовидни, яркочервени, с умерен гланц и дребни семена. Откъсват се лесно, с много добър сладко-кисел вкус и умерен аромат. Подходящи са за преработка и замразяване. Растенията са силно растящи, слабо покрити с нежни шипчета. Сортът е много родовит.

